HIERONYMUS
Zwettl (Frankreich/Burgund), um 1200
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31650
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

quid efficere possit ostendere. ac iam incendere audientis animum. ad spectes incertare iuventutem. ne mechpsit adeo vocari. quae sibi forte impossibilia pstimpserit. Hec equaqm communiter iuventutem iuam valemus ingredi. nisi spe comitte ducamur. Siquidem appetendi omnis conatus pte. consequendi desperatione. Quem ergo exhortationis ordinem cum ceteris quoq; opusculis tenuerim tu hic maxime observandum puto. ubi ex plenu nature bonum declarari debet. quo instituenda ea una pfectio. ne tantorum missio sit animu adiuvantem ac tardiore. quo minus se posse credat. et cum quod ignorat. id se vestum at non habere. Referenda semp in notitiam ea res est. quicquid boni nata potest. cum quid posse pbat implendum. Hec pma sce ac spualis iuvte fundamenta iacientur. ut iure sua suiq; agnoscat. quasdemum bene exercere poterit. cum ea se didicerit habere. Optima enim animi incrementa sunt. cum docetur aliquis posse quod cupiat. Iam in bello ea exhortatio maxima est. eaq; plurimum auctoritatis habet. que pugnatorem de iuvtus sius admonet. Primum itaq; debet nate humane bonum de eo auctore metiri. Deo scilicet. qui cum mundi quae intra mundum sunt opa bona valde bona fecisse referatur. quo pulcras prestantiorem ipsu hominem fecit. ipse quem omnia et intelligit illa concidisse. Quem dum ad imaginem et similitudinem suam facere disponit. ante quam faciat. qualem facturus sit ostendit. Deinde cum subiecit ei universa animalia. eisq; et constituit dnum. quae vel mole corporis vel iuvtum magnitudine. vel armis dentium multo valentiora homine fecerit. satis declarat. quanto pulchri sit homo ipse conditus. quem vel ex hoc voluit nate sue intelligere dignitate. dum fortia sibi subiecta iuvtet aialia. Heq; enim mudum illum ac sine psidio reliquit. nec dusis periculis suelut exposuit infirmu. sed quem interme et intrinsecus fecerat. meliu intu armaturatione sulcet. atq; prudentia. ut potiu ceteris dominiq; mentis quo ceteris prestabat animalibus. factore omnium solus agnoscere. unde seruiret dno. unde alius dnare. Quem tam iusticie dns voluntarium ee voluit non coactum. et idoneu liquit eum in manu consilii sui posuitq; ante eum mortem vitam. bonum malum. et quod placuerit ei dabit illi. Unde et indeutinomo legimu. Ita vitam mortem dedi ante faciem tuam. benedictione et maledictione. eligite tibi vitam ut vivatis. Hic iam prudendum e. ne forte illud iremordeat te. in quo temere imptu vulgus offendit. ut ideo nul bonu factum hominem putes. quia nil facere malum potest. nec ipsa nate violentia astringat adu mutabilis boni necessitate. Iam si diligentu regaedes. ad sublimiorem intellectum cogas animum. hinc tibi melior status hominis ac supior apparebit. unde putatur inferior. In hoc enim genitu tuentis discimine. in hac utriq; libertate partis rationabilis animi decus positu est. Hinc inqn tot nate infe bonoe consistit. hinc dignitatis. hinc denique optimu quiq; laude merentu. hinc pmium. Hec eet omino nulla iuvtu in bono pseuerantis. si ad malum potuisset tusire. Volens naq; ds rationabilem creaturam voluntariu boni statu iuvtare. libeni arbitri potestate donare. utriq; partis possibilitate hominu inserendo. ipum ei re fecit quod uellet. ut bonu ac malu capax natalitu utriq; posset. ad alterutrum voluntate deflectere. Heq; enim alte spontaneum habere potest bonu nequ et malum habere potuisset. Vnu q; nos posse volunt optimu creatore. sed unu facere